

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Holly Webb

JESS, CĂȚELUȘA SINGURATICĂ



Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Justina Bandol



Capitolul unu



Chloe râse încântată văzând cum rătuștele se ciondănesc pe bucățelele de pâine. Era probabil o delicatesă pentru ele, hotărî ea, pentru că nu le dăduse pâine veche obișnuită, ci coaja de la sendvișurile ei cu cașcaval și ketchup. Probabil rațele nu au prea des ocazia să guste ketchup. Fetița se lăsă pe vine pe marginea iazului să le privească. Rătuștele înghițiră și ultimele firimituri

și apoi se apropiară de ea, făcând cercuri pe apă, cu speranța că aveau să mai primească. Erau foarte drăguțe – cafenii în cea mai mare parte, cu dungi și pete galbene și penajul foarte înfoiat. Mama lor înota agale prin preajmă, atentă, fără s-o scape din ochi pe Chloe.

Două dintre rățuște căpătaseră curaj și înotau tot mai aproape. Chloe își ținu răsuflarea când le văzu că țopăie stângace pe malul nămolos. Veneau la ea! Ar fi vrut așa de mult să mai aibă ce să le dea de mâncare! Cea mai îndrăzneată dintre ele o ciocăni ușor cu pliscul în vârful adidasului, dar nu păru prea impresionată.

– Îmi pare rău, șopti Chloe, încercând să-și stăpânească râsul, ca să nu le sperie. Nu mai am nimic!

Brusc, se auzi un foșnet și răsună un lătrat asurzitor. O cățelușă alb cu negru

țâșni dintr-un pâlc de trestii și se năpusti spre Chloe, cât pe ce s-o împingă în lac.

Rătuștele măcăiră speriate și săriră înapoi în apă, dând iute din piciorușele ca niște lopeți, ca să se îndepărteze cât mai repede.

– Ups! Băiatul care venise în fugă după cățelușă zâmbi strâmb. Scuze, Chlo, Jess te-a răsturnat?

– Nu, așa stau eu în noroi, îmi place! se răsti fetița la el.

Privi peste lac, urmărind rătuștele care se grăbeau să ajungă la apă mai adâncă, departe de câinii prost-crescuți. Ar fi vrut și ea să plece cu ele.

Jess se uită și ea după rătuște și lătră fericită în urma lor. Nu mai văzuse asemenea păsări până atunci și i se păreau foarte caraghioase.

– De ce n-o ții în lesă? se răsti Chloe la fratele ei, străduindu-se să se ridice în picioare și să-și scuture noroiul lipicios de pe șort. E prea mică să se plimbe singură, așa au zis mami și tati. Dacă fuge și se pierde? Dacă se ia la bătaie cu vreun alt câine?



Will dădu din umeri.

– Nu e nici țipenie pe-aici, Chloe; ce, nu pot s-o las puțin liberă? Nu deranjează pe nimeni.

– Mă deranjează pe mine, ripostă fetița.

Știa că nu se poartă frumos, cu tonul ăsta morocănos și nefericit, dar îi plăcuse foarte mult să se joace cu rățuștele și sperase că ar fi putut chiar să pună mâna pe cea mai îndrăzneată.

Will oftă și își dădu ochii peste cap, iar Jess, deja plictisită după plecarea rățuștelor, își frecă lăbuțele înnoroiate de picioarele lui Chloe, sperând să primească vreo bucățică din pâinea căreia îi simțea mirosul.

– Ah! Ia-o de aici! scânci fetița, smucindu-se într-o parte, cât pe ce să cadă iar în iaz.

Will o apucă de braț s-o tragă înapoi, dar Chloe îl împinse supărată. Jess începu să țopăie pe lângă ei, hămăind asurzitor: totul i se părea o joacă.

– Ce faceți aici? Sunteți bine? Chloe, dă-te de pe marginea lacului, draga mea, să nu cazi! Să știi că nu pot să intru după tine în apă!

Bunicul îi trase ușor pe cei doi copii de pe mal. Fetița începuse să plângă, iar Will părea supărat. Jess scheună. Nu-și dădea seama ce se petrece, dar, dintr-odată, jocul nu i se mai părea în regulă. Se depărtă tiptil de copii, parcă rușinată, și o porni cu pași mărunți pe lângă iaz.

– Du-te după ea, Will! spuse bunicul. Pune-i lesa! Nu e suficient de mare ca să meargă fără lesă.

Băiatul o luă la fugă după cățelușă, care țâșni înaintea lui, fericită că se întorceau la joacă. Bunicul o apucă pe Chloe pe după umeri.

– Ce s-a întâmplat? Jess nu ți-a făcut nimic, nu?

Fetița clătină din cap.

– M-a împins în noroi și m-am murdărit. Tocmai mă uitam la rățuște, iar



ea le-a alungat pe toate. De ce se poartă oare atât de agresiv?

– E micuță, Chloe. Așa sunt puii, nu prea au habar de ce fac. Iar Jess nu-și cunoaște încă forțele.

Fetița se smiorcăi și aruncă o privire spre Jess și Will, care se întorceau în fugă.

– Nu vrei s-o duci la plimbare în jurul lacului, împreună cu fratele tău? îi propuse bunicul cu glas blând. O țineți în lesă. Pot să vin și eu cu voi, dacă vrei.

Chloe șovăi. I-ar fi plăcut, dacă Jess mergea în lesă... Dar, în clipa aceea, cățelușa zări două găște canadiene care zburau pe deasupra și începu să latre din toate puterile, sărind ca o apucată să le prindă, deși păsările nici n-o luară în seamă.

Fetița se strânse lângă bunic.

– Nu, mă duc să stau cu mami și cu tati să citesc.